

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 grudnia 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że:

1.B. Ś. (1) jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie wraz ze spółką za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 95 536,99 zł, tym na:

- (...) **społeczne** za okres 05-06.2016 r.

należność główna w wysokości 48 060,13 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 20 985,00 zł

koszty egzekucyjne 3 830,30 zł

ogółem 72 875,43 zł

- **Ubezpieczenie zdrowotne** za okres za okres 05-06.2016 r.

należność główna w wysokości 12 644,17 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 5 522,00 zł

koszty egzekucyjne 993,30 zł

ogółem 19 159,47 zł

- **Fundusz Pracy i FGŚP** za okres 05-06.2016 r.

należność główna w wysokości 2 301,99 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 1 001,10 zł

koszty egzekucyjne 199,10 zł

ogółem 3.502,09 zł

2. M. B. jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie wraz ze spółką za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 38 689,61 zł, tym na:

- (...) **społeczne** za okres 07.2016 r.

należność główna w wysokości 20 707,08 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 8 814,00 zł

koszty egzekucyjne 0 zł

ogółem 29 521,08 zł

- **Ubezpieczenie zdrowotne** za okres za okres 07.2016 r.

należność główna w wysokości 5200,56 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 2214,00 zł

koszty egzekucyjne o zł

ogółem 7414,56 zł

- **Fundusz Pracy i FGŚP** za okres 07.2016 r.

należność główna w wysokości 1229,97zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 10.12.2021r. 5524,00 zł

koszty egzekucyjne o zł

ogółem 1753,97 zł

/decyzja – k. 22-24 akt ZUS/

Odwołanie od ww decyzji wniósł B. Ś. (1) domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uznanie braku odpowiedzialności skarżącego za zobowiązania płatnika. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że pełnił funkcję prezesa zarządu spółki w okresie do 4.07.2016 r. a do 4.05.2016 był też udziałowcem spółki. Skarżący wskazał iż konflikt wspólników doprowadził do wykluczenia go z grona udziałowców i trudnej sytuacji spółki. Mimo tego zarządzając spółką samodzielnie w 2015 r. udało mu się doprowadzić do spłaty większości zobowiązań uregulował zadłużenie wobec ZUS, spłacił linię kredytową w Banku (...) oraz spłacił kredyt J.. Niestety na przestrzeni maja i czerwca nie był w stanie pozyskać nowych kontraktów i zapewnić płynności finansowej spółce, jednakże podejmował działania -zawarł porozumienie z pracownikami, pozyskał pożyczkę na spłatę zobowiązań, mające na celu niedoprowadzenie do zadłużenia spółki, które zostały zablokowane przez pozostałych udziałowców, poprzez wykluczenie go z grona udziałowców, odwołanie go z funkcji Prezesa Zarządu, zablokowanie mu dostępu do konta firmowego spółki.

Odwołujący wskazał iż w tym stanie rzeczy nie był w stanie zapłacić składek których wymagalność zapadła po tym jak został pozbawiony funkcji Prezesa Zarządu. Jednocześnie M. B. który w dniu 4.07.2016 przejął funkcję Prezesa Zarządu nie podjął żadnych czynności zmierzających do opłacenia składek ani nie zgłosił wniosku o ogłoszenie upadłości lub nie rozpoczął postępowania układowego.

/ odwołanie k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15.02.2022 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na rzecz ZUS kosztów postępowania sądowego oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych przyjmując za podstawę ich wyliczenia kwotę 138.429,66 będącą przedmiotem zaskarżonej decyzji, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

/odpowiedź na odwołanie – k. 50/

Na rozprawie w dniu 8.12.2022 r. ustanowiony w toku procesu pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych .

/ stanowisko procesowe strony odwołującej protokół z rozprawy z dnia 8.12.2022 r. 00:01:01 -00:05:50/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) Sp. z o.o. prowadziła działalność na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod nr (...) od 10.04.2012 i zatrudniała pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

/bezsporne odpis z KRS k. 1-5 akt ZUS, zgłoszenie płatnika składek k. 6 akt ZUS /

Spółka nie wywiązywała się z powyższego obowiązku w sposób prawidłowy i na dzień wydania zaskarżonej decyzji na jej koncie powstało zadłużenie:

Na ubezpieczenia społeczne

- 71 364, 47 z tytułu nieopłaconych składek za okres 02.2015 5.2016 -07.2016

- 31 200,00 zł z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 10.12.2021r.

- 4 023,50 zł - koszty egzekucyjne

- 11,60 zł koszty upomnienia

2. na ubezpieczenie zdrowotne

- 17 844, 73 z tytułu nieopłaconych składek za okres 05. 2016 -07 2016 r.

- 7 736,00 z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 10.12.2021r.

- 993,30 zł koszty egzekucyjne

3. na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

- 3 531,96 tytułu nieopłaconych składek za okres 05.2016 -07 2016

- 1 525,00 - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na 10.12.2021r.

- 199,10 zł koszty egzekucyjne

/ bezsporne, wydruk stanów należności k. 19-21 akt ZUS/

Wyrejestrowania spółki jako płatnika dokonano z datą 1.08.2016 r.

/ bezsporne druk wyrejestrowania płatnika składek k. 7 akt ZUS oraz k. 112/

Odwołujący B. Ś. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu spółki w okresie od 10.04.2012 do 4.07. 2016 r. Do dnia 4.05.2016 był też udziałowcem spółki- udziały ww na wniosek pozostałych wspólników zostały umorzone. Od dnia 4.07.2016 funkcję jednoosobowego zarządu w spółce zaczął sprawować M. B.. Okoliczności te zostały ujawniona w KRS z datą 20.07.2016

/bezsporne odpis z KRS k. 1-5 akt ZUS, protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki z 26.03.2012 r. k. 11-12 akt ZUS i k. 23-24, oświadczenie Prezesa Zarządu M. B. z 4.07.2016 k. 13 akt ZUS, , sprawozdanie zarządu z działalności za rok 2015 k. 16 -22 wniosek z 8.07.2016 o doręczenie wyroku zaocznego XIII GC 99/16 k. 28-29, sprzeciw z dnia 8.07.2016 od wyroku zaocznego XIII GC 99/16 k. 30-33, wniosek z 13.07.2016 o zawieszenie wpisu w KRS k. 34, wniosek z 13.07. 2016 o zabezpieczenie roszczenia przed wytoczeniem powództwa k. 35-38, Wezwanie do BH w W. z 13.07.2016 k. 25-27 , list do wspólników spółki z dnia 19.07.2016 k. 39-40. Odpowiedź na wezwanie z 19.07.,2016 k. 47-48, Odpis z KRS z 20.07.2016 k.41-46. Wyciąg z protokołu ze Zwyczajnego zgromadzenia wspólników z 4.07.2016 k. 77, korespondencja mailowa z 4.07.2016 k. 78 /

Wnioskodawca był skłócony z pozostałymi wspólnikami spółki i w praktyce po rezygnacji drugiego członka zarządu od 2015 r. sam zarządzał spółką. Powyższe zatargi wpłynęły na sytuację finansową płatnika i odejście kluczowych klientów. Wnioskodawca mimo to starał się spłacać zadłużenie realizując układ ratalny z ZUS spłacając zadłużenie w

C. Handlowym, pozyskując pożyczkę od jednego z kontrahentów, zawierając kolejne porozumienia z pracownikami. Nie jest jasne jakie to miało przełożenie na ostateczną sytuację finansową spółki.

/ porozumienie z pracownikami z dnia 6.06.2016 k. 6-7 umowa pożyczki k. 8--12 protokół przekazania zabezpieczenia k. 13-15, protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki z 26.03.2012 r. k. 11-12 akt ZUS i k. 23-24 oświadczenie Prezesa Zarządu M. B. z 4.07.2016 k. 13 akt ZUS, sprawozdanie zarządu z działalności za rok 2015 k. 16-22 wniosek z 8.07.2016 o doręczenie wyroku zaocznego XIII GC 99/16 k. 28-29, sprzeciw z dnia 8.07.2016 od wyroku zaocznego XIII GC 99/16 k. 30-33, wniosek z 13.07.2016 o zawieszenie wpisu w KRS k. 34, wniosek z 13.07. 2016 o zabezpieczenie roszczenia przed wytoczeniem powództwa k. 35-38, Wezwanie do BH w W. z 13.07.2016 k. 25-27 , list do wspólników spółki z dnia 19.07.2016 k. 39-40. Odpowiedź na wezwanie z 19.07.,2016 k. 47-48, Odpis z KRS z 20.07.2016 k.41-46. Wyciąg z protokołu ze Zwyczajnego zgromadzenia wspólników z 4.07.2016 k. 77, korespondencja mailowa z 4.07.2016 k. 78, dokumenty związane z układem ratalnym za zaległości składkowe od maja do lipca 2015 k. 78-97, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego przez ZUS k. 98--101 tytuły wykonawcze k. 102-106, pisemna opinia biegłego ds. ekonomiki przedsiębiorstw k. 117-136 ustna opinia uzupełniająca protokół z rozprawy z dnia 26.09.2023 r. 00:02:59-00:16:22/

W stosunku do spółki prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł..

Organ wykorzystał wszystkie możliwości mające na celu zaspokojenie należności objętych tytułami wykonawczymi. Postępowanie okazało się nieskuteczne. Spółka nie wskazała żadnego majątku, który pozwoliłby na pokrycie roszczeń. W dniu 8.09.2021 Dyrektor Oddziału wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

/ postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego k. 8 akt ZUS oraz k. 92 akt egzekucyjnych ZUS, ustalenie majątkowe k. 9 akt ZUS, dokumenty związane z przeprowadzoną egzekucją k 57-90, 11-42 akt egzekucyjnych ZUS/

Brak było wniosku o otwarcie likwidacji oraz ogłoszenie upadłości spółki.

/ bezsporne/

W przypadku płatnika dostępnymi są dane bilansowe za rok 2012 r. i ujawnione w aktach dokumenty. Brak jest dokumentacji za 2013 r. i lata dalsze w postaci danych finansowych. Spółka składała roczne sprawozdania finansowe za lata 2012-2015 brak jest jednak możliwości ich odczytania. Ze sprawozdania zarządu za rok obrotowy 2015 wynika wynik finansowy na 2015 r. strata w wysokości -265.029,09 zł

/ bilans za 2012 r. k. 86-89 , sprawozdanie zarządu za rok obrotowy 2015 k. 16 - 22 pisemna opinia biegłego ds. ekonomiki przedsiębiorstw k. 117-136 ustna opinia uzupełniająca protokół z rozprawy z dnia 26.09.2023 r. 00:02:59-00:16:22

Nieopłacone składki ZUS należne od spółki (...) Sp. z o.o. poczynając od najstarszych powstały od marca 2015 roku z datą wymagalności na dzień 16 marca 2015 roku .Przy tym w aktach znajduje się wniosek o rozłożenie na raty należności. W decyzji ZUS określano zaległości z okresu od 16.06.2016 roku do 15.07.2016 roku. Zadłużenie rosło poczynając od 16.06.2016 roku. P. egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na brak możliwości prowadzenia skutecznej egzekucji z powodu braku środków na kontach spółki. Zobowiązania miały charakter trwałe i nie zachodziły przesłanki wymienione w art. 12. W rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28.02.2003 roku prawo upadłościowe i naprawcze przesłanki do ogłoszenia upadłości wystąpiły w roku 2016 r. Termin spełnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości przypada na 16.09.2016 r. Jednocześnie zaległości w płatnościach spółki z uwagi na braki w dokumentacji można określić tylko w zakresie zobowiązań wobec ZUS.

W 2012 r. w spółce występowały ujemne kapitały własne co oznacza, że wartość ewidencyjna aktywów firmy była niższa niż poziom jej zadłużenia. Przesłanki do ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 11 ust. 2 prawo upadłościowe i

naprawcze mogły wystąpić po 24 miesiącach od daty 31.12.2012 roku tj. 31.12.2014 roku wtedy wniosek o ogłoszenie upadłości powinien zostać zgłoszony na koniec 2014 r. Jednakże dokumenty bilansowe za 2012 r. / k. 86-89/ nie podają daty ich sporządzenia. Należy brać przy tym pod uwagę, że był to pierwszy rok działalności spółki i brak jest informacji o wynikach jakie spółka osiągnęła w kolejnych latach. Zmiana sytuacji wynikająca z analizy danych bilansowych mogłaby być wyraźnie inna od opisanej gdyby spółka w kolejnych latach realizowała zyski na poziomie zaległego zadłużenia lub uzyskała środki przeznaczone na zwiększenie kapitału podstawowego. Z analizy akt wynika, że spółka podwyższała kapitał podstawowy przez dopłaty wspólników co mogło w istotny sposób zmienić obraz wynikający z tej analizy. Wartość upłynnienia majątku firmy mogłaby wynosić na koniec 2012 r. 63.051 zł na koniec 2012 r. mogłoby to wystarczyć na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Brak dokumentacji za okres 2015 r. -2016 r. w postaci danych bilansowych uniemożliwia jednoznaczne określenie od kiedy zachodziły przesłanki do ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze. Jest wysoce prawdopodobne, że takie okoliczności wystąpiły w 2015 r. jednak brak jest możliwości wskazania precyzyjnej daty z uwagi na brak dokumentacji.

/ dokumentacja dot. układu ratalnego k. 79- 97 bilans za 2012 r. k. 86-89 sprawozdanie zarządu za rok obrotowy 2015 k. 16 - 22 pisemna opinia biegłego ds. ekonomiki przedsiębiorstw k. 117-136 ustna opinia uzupełniająca protokół z rozprawy z dnia 26.09.2023 r. 00:02:59-00:16:22/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie i w aktach ZUS, także na podstawie dowodu z opinii biegłego ds. rachunkowości i ekonomiki przedsiębiorstw.

Złożone w sprawie opinie (podstawowa pisemna i uzupełniająca ustna) biegłego sądowego są jasne, zostały sporządzone przez biegłego o specjalności właściwej z punktu widzenia przedmiotowego zagadnienia w oparciu analizę przedłożonej dokumentacji.

Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii powołanego w sprawie biegłego. W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegły wydał opinie po przeprowadzeniu stosownych badań (przytoczył dokumentację, na której się oparł i przedstawił metody badawcze) i analizie dostępnej dokumentacji dotyczącej spółki (wyjaśnił, na jakich dokumentach się oparł, wskazał, że była ona wystarczająca do sporządzenia opinii i jednocześnie wytłumaczył z jakich względów nie można określić w sposób pewny daty ewentualnej niewypłacalności w ujęciu zadłużeniowym). Zdaniem Sądu, opinie biegłego są rzetelne, zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione.

Biegły ustosunkował się do zarzutów podniesionych przez organ rentowy. W szczególności uzasadnił datę niewypłacalności, opierając się w tym zakresie na przesłankach ustawowych, precyzujących sytuację, w jakiej spółka powinna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości. Biegły jednoznacznie wskazał, iż w ujęciu płynnościowym w świetle art. 11 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze przesłanki do ogłoszenia upadłości wystąpiły w roku 2016. Zadłużenie względem ZUS rosło poczynając od 16.06.2016 r. zaś zaległości w płatnościach spółki względem innych podmiotów z uwagi na braki w dokumentacji nie można określić. Zobowiązania miały charakter trwałe. Spółka trwale zaprzestała ich realizacji. Termin spełnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości przypadał więc na 16.09.2016 r.

Natomiast brak dokumentacji za okres 2015 r. - 2016 r. w postaci danych bilansowych uniemożliwia jednoznaczne określenie od kiedy zachodziły przesłanki do ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze. Co prawda w spółce w 2012 r. występowały ujemne kapitały własne, niemniej jednak co wyraźnie wskazał biegły należy brać przy tym pod uwagę, że był to pierwszy rok działalności spółki i brak jest informacji o wynikach jakie spółka osiągnęła w kolejnych latach. Zmiana sytuacji wynikająca z analizy danych bilansowych mogłaby być wyraźnie inna od opisanej gdyby spółka w kolejnych latach realizowała zyski na poziomie zaległego zadłużenia lub uzyskała środki przeznaczone na zwiększenie kapitału podstawowego. Z analizy akt wynika, że spółka podwyższała kapitał podstawowy przez dopłaty wspólników co mogło w istotny sposób zmienić obraz

wynikający z tej analizy. Ponadto wartość upłynnienia majątku firmy mogłaby wynosić na koniec 2012 r. 63.051 zł na koniec 2012 r. mogłoby to wystarczyć na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. W tym stanie rzeczy brak podstaw do uznania, iż data 31.12.2014 r. spełnienia przesłanki o ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 11 ust. 2 prawo upadłościowe i naprawcze ma charakter pewny i kategoriyczny gdy sam biegły zaznaczał, iż przy brakach w dokumentacji nie jest ona niewątpliwa. Tym samym w ocenie Sądu wskazana data nie mogła być wyznacznikiem do czynienia w sprawie ustaleń.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 1230 t.j.) składki na ubezpieczenia emerytalne:

- 1) pracowników,
 - 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
 - 3) członków spółdzielni,
 - 4) zleceniobiorców,
 - 5) posłów i senatorów,
 - 6) stypendystów sportowych,
 - 7) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej,
 - 8) osób wykonujących odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,
 - 9) osób współpracujących ze zleceniobiorcami,
 - 10) funkcjonariuszy Służby Celnej,
 - 11) osób odbywających służbę zastępczą
- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2561 t.j.) za osobę pozostającą w stosunku pracy lub w stosunku służbowym składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca, a w razie wypłaty świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, podmiot zobowiązany do wypłaty tych świadczeń.

Stosownie natomiast do treści art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2023 r. poz. 735 t.j.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 108 § 1 ordynacji podatkowej (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2651) w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

Z mocy art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio wyszczególnione w przepisie art. 31 przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zastosowanie do należności z tytułu składek, z mocy art. 31, ma m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2309) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Przepisy § 1-3, w myśl § 4, stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze /udziałowcy czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w §1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 §1 i 2 pkt 2 i 4 cytowanej ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Z analizy treści przepisu art. 116 wynika, iż przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest ustalenie, że (1) zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że (2) egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części oraz że (3) nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tej osoby od odpowiedzialności.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...) wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2018 r.I SA/Bd (...) Legalis Numer

1741267). Tym samym ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek /pozytywnych/ ciąży na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na odwołującym się.

Wnioskodawca podnosił, m.in. iż nie może ponosić odpowiedzialności z uwagi na to, że nie był członkiem zarządu, w okresie upływał termin płatności zobowiązań za czerwiec 2016 określonych zaskarżoną decyzją.

Mając na uwadze powyższe w pierwszej kolejności wskazać należy, iż stosownie do treści art. 116 §2 Ordynacji Podatkowej, odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.

Członek zarządu nie odpowiada za zobowiązania podatkowe, które powstały wprawdzie w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu, ale termin ich płatności przypadał w okresie, kiedy członek zarządu stracił legitymację członka zarządu przez skuteczne odwołanie, upływ kadencji, skuteczną rezygnację z funkcji. /I SA/Wr 116/16 - wyrok WSA Wrocław z dnia 20-12-2016/ Skoro z danych zawartych w rejestrze wynika, że strona pełniła obowiązki członka zarządu w czasie kiedy upływał termin płatności podatków, to brak jest podstaw do uznania, że nie ponosi on odpowiedzialności za powstałe zaległości podatkowe. /I SA/Gd 853/16 - wyrok WSA Gdańsk z dnia 14-12-2016/. Wobec tego możliwym jest ewentualne przypisanie odpowiedzialności B. Ś. (1) za zobowiązania, które powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu jeśli w tym okresie upływał termin ich płatności.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy zaskarżoną decyzją organ rentowy przeniósł na odwołującego odpowiedzialność za zobowiązania składkowe za maj 2016 r., które były wymagalne w dniu 16 czerwca 2016 r. a zatem w okresie kiedy niewątpliwie sprawował funkcje członka zarządu. W tym zakresie – co do określenia okresu, za który odwołujący miałby ponosić odpowiedzialność z zobowiązania składkowe brak jest nieprawidłowości. Niemniej jednak faktycznie przypisanie mu odpowiedzialności za zobowiązania składkowe za czerwiec 2016 r. wymagalne 16.07.2017 nie było uprawnione. Podnieść należy, iż wnioskodawca- co bezsporne- został odwołany z funkcji jedyne go członka zarządu spółki z dniem 4.07.2016 r. a zatem jeszcze przed datą wymagalności składek za czerwiec. Tym samym podniesione w tym zakresie zarzuty uznać należy za zasadne. Już zatem z tych względów brak było podstaw do przypisania mu odpowiedzialności za zobowiązania składkowe spółki w tym zakresie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, odwołujący słusznie podnosi też co do należności składowych za maj 2016 r., że zachodziły okoliczności zwalniające go od odpowiedzialności za te zobowiązania. Wnioskodawca nie kwestionuje, że egzekucja wskazanych należności prowadzona przez organ rentowy okazała się bezskuteczna, wywodzi jednak, iż w tym zakresie sytuacja finansowa spółki w okresie pełnienia przez wnioskodawcę obowiązków członka zarządu tj. do dnia 4.07.2016 r. nie uzasadniała zgłoszenia skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości.

Ustalenie czy wniosek o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowanie układowego został zgłoszony w odpowiednim czasie lub jego niezgłoszenie nastąpiło bez winy członka zarządu, wymaga uwzględnienia przepisów regulujących podstawy oraz terminy do zgłoszenia takowych wniosków. Kwestie te od dnia 1 października 2003 r. normuje ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze z dnia 28 lutego 2003 r. Dz.U. z 2015 r. poz. 978 tj. , w brzmieniu obowiązującym w dniu 4.07.2016 kiedy to B. Ś. jeszcze pełnił funkcje członka zarządu.

Zgodnie z dyspozycją art.10 ustawy przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika.

Przepis art.11 ust.1 tej ustawy określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Zgodnie z ust. 1a. Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące.

Przepis art. 11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Dotyczy on osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, ale którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. Te

podmioty są niewypłacalne także wtedy, gdy ich zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące.

Ewentualne ogłoszenie upadłości każdorazowo jest poprzedzone oceną czy majątek dłużnika jest wystarczający co najmniej na pokrycie kosztów takiego postępowania.

W przypadku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, Sąd – zgodnie z art.13 ust.1 – zobowiązany jest wniosek o ogłoszenie upadłości oddalić. Postępowanie upadłościowe w swych założeniach ma bowiem zmierzać do zaspokojenia wierzycieli choćby w minimalnym stopniu. Celem tego postępowania nie jest likwidacja majątku dłużnika dla samej likwidacji. Dlatego też w razie braku majątku służącego na zaspokojenie wierzycieli postępowania upadłościowego się nie wszczyna.

Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art.21 ust.1 cytowanej ustawy w brzmieniu obowiązującym w dniu 1.01.2016 r., zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości.

Dokonując oceny, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we "właściwym czasie" lub, czy jeszcze z uwagi na sytuację finansową spółki nie było ku temu podstaw w świetle art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej należy uznać, że powinno to nastąpić w takim momencie, aby zapewnić ochronę zagrożonych interesów wszystkich wierzycieli, aby po ogłoszeniu upadłości wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki.

Przesłanka ta jest spełniona w szczególności wtedy, gdy członek zarządu po ustaleniu, że stan finansowy spółki uzasadnia złożenie wniosku o upadłość, niezwłocznie złoży taki wniosek. Brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może natomiast polegać na nadziei na wpływy i zyski. Subiektywna ocena sytuacji majątkowej spółki nie świadczy o braku winy; brak winy może być odnoszony jedynie do wyjątkowych sytuacji, w których członek zarządu (prezes) nie ma wiedzy co do rzeczywistej sytuacji w zakresie płacenia zobowiązań przez spółkę z uzasadnionych (obiektywnie) przyczyn i przy dołożeniu należytej staranności nie może tej wiedzy uzyskać albo podjąć stosownych działań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r. sygn. II UK 265/10, LEX nr 844740/).

Dla wykazania przesłanki egzoneracyjnej, o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej nie wystarczy także subiektywne poczucie braku winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość. Brak takiej winy jest kategorią obiektywną i można się nań powoływać jedynie w sytuacji, gdy członek zarządu nie miał żadnych możliwości prowadzenia spraw spółki, a brak tych możliwości wynikał z przyczyn od niego całkowicie niezależnych./Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 lipca 2023 r., (...) 524/22/

Członek zarządu może nie złożyć wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie, kierując się przeświadczeniem, że podejmowane przez niego działania doprowadzą do uzdrowienia sytuacji finansowej spółki. Jest to jednak działanie, którego skutki obciążają tylko i wyłącznie członka zarządu./Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2023 r., (...) 882/22/

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 23 lutego 2005r. VI ACa 790/2004 odnośnie art.298 § 2 k.h., który ma podobną treść normatywną co art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej stwierdzono, iż „czas właściwy” to czas w jakim spółka nie będąc w stanie realizować zobowiązań względem wierzycieli, winna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, aby w ten sposób chronić zagrożone interesy wszystkich bez wyjątku wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości mogą liczyć na równomierne zaspokojenie. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego, czy sądów powszechnych, ugruntowany jest pogląd, iż dawny art.298 § 2 kodeksu handlowego, który ma normatywną treść zbieżną z treścią art. 116 § 1 pkt.1 lit b Ordynacji podatkowej, ma na celu ochronę wierzycieli (wyrok Sądu Najwyższego z 6 czerwca 1997r. II CKN 65/97 OSNC 1997/11 poz.181; wyrok Sądu Najwyższego z 16 października 1998r -III CKN 650/97 OSNC 1999/3 poz.64).

"Właściwy czas" do wszczęcia postępowania upadłościowego, który uwolniłby od przeniesienia zobowiązania podatkowego, to czas właściwy ze względu na ochronę wierzycieli. Za taki czas nie może być uznana chwila, w której pasywa przewyższają aktywa i z tej przyczyny dłużnik nie posiada już dostatecznych środków na zaspokojenie wierzycieli (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.04.2004 r. (...) SA (...), LEX nr 150841; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 9 marca 2010 r. I SA/R. 790/09 LEX nr 570706).

Ustalenie zatem, czy we właściwym czasie zgłoszono upadłość wymaga uprzedniego ustalenia, czy i kiedy zaprzestano płacenia długów lub czy i kiedy ujawniono, że majątek spółki nie wystarcza na płacenie długów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 19 lutego 1997r I ACa 33/97 Apel.L.. 1997/3/15).

Dla określenia stanu niewypłacalności bez znaczenia jest przyczyna niewykonywania zobowiązań. Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Niewypłacalność dłużnika istnieje zawsze, gdy nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań. Dłużnika będącego osobą prawną uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. /I SA/Gd 302/16 - wyrok WSA Gdańsk z dnia 28-12-2016/

Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny, nieistotne jest, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych czy też tylko niektórych z nich. Nieistotny też jest rozmiar niewykonywanych przez dłużnika zobowiązań. Nawet niewykonywanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza jego niewypłacalność w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.). Bez znaczenia jest także przyczyna niewykonywania zobowiązań. Podobnie bez znaczenia jest to, czy zarząd spółki podejmuje jakiegokolwiek działania zmierzające do poprawy sytuacji finansowej spółki lub czy liczy na poprawę tej sytuacji ze względu na prognozowaną przyszłą dobrą koniunkturę. /I ACa 1858/15 - wyrok SA Kraków z dnia 27-04-2016/

Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Niewypłacalność dłużnika istnieje zawsze, gdy nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań. Wprawdzie literalna wykładnia art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.) może doprowadzić do wniosku, że niezaplacenie choćby jednego wymagalnego zobowiązania pieniężnego powoduje niewypłacalność dłużnika w rozumieniu tego przepisu, to jednak wykładnia celowościowa wskazuje na to, że niewykonywanie zobowiązań, prowadzące do uznania dłużnika za niewypłacalnego winno mieć charakter trwały i dotyczyć przeważającej części zobowiązań./ (...) 64/18 - wyrok NSA (N) z dnia 03-07-2018/

Jednak trwałego niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych nie można utożsamiać z nieuiszczeniem jednego długu ani też z sytuacją, gdy pomimo nieuiszczenia kilku długów zachodzi tylko wstrzymanie wypłat. W każdym przypadku należy ustalić, kiedy doszło do zaprzestania płacenia długów, a kiedy zachodziło jeszcze tylko przejściowe wstrzymanie wypłat. Zwłaszcza sytuacja, w której trudności płatnicze wynikają z braku zapłaty ze strony kontrahentów dłużnika może być uznana za trudność o charakterze przejściowym. Ustawowy termin, w którym przedsiębiorca jest zobowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości jest krótki. Mając na względzie specyfikę działalności gospodarczej nieracjonalne byłoby wymaganie, aby natychmiast ogłaszać upadłość, gdy pogorszeniu ulegają wskaźniki płynności finansowej i nie wszystkie zobowiązania są regulowane w terminach płatności. /III AUa 1293/12 - wyrok SA Gdańsk z dnia 27-06-2013/

Trwałego niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych nie można utożsamiać z nieuiszczeniem jednego zobowiązania, ani też z sytuacją, gdy mimo nieuiszczenia kilku długów zachodzi tylko wstrzymanie wypłat. Nie każda trudna sytuacja podmiotu gospodarczego uzasadnia złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, a jedynie taka, która wiąże się ze stanem niewypłacalności. Istotne jest określenie, w jakim czasie działając z należytą starannością zarząd spółki kapitałowej mógł stwierdzić, że istnieją okoliczności uzasadniające podjęcie działań zapobiegających ogłoszeniu upadłości. Istotna jest samodzielna, dokonana na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ocena, który

moment był właściwy dla zgłoszenia przez członka zarządu wniosku o upadłość lub wszczęcie postępowania układowego spółki. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 marca 2023 r., (...)/

W przedmiotowej sprawie wniosek o ogłoszenie upadłości w okresie kadencji B. Ś. nie został złożony. Z ustaleń sądu, poczynionych w oparciu o opinię biegłego wynika natomiast, że w rozumieniu art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28.02.2003 prawo upadłościowe i naprawcze w przypadku spółki (...) Sp. z o.o. przesłanki do ogłoszenia upadłości wystąpiły w roku 2016 r. Termin spełnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości przypada na 16.09.2016 r. Wówczas spółka zaprzestała trwałej realizacji swych wymagalnych zobowiązań względem ZUS. Jednocześnie zaległości w płatnościach spółki z uwagi na braki w dokumentacji można określić tylko w zakresie zobowiązań wobec tego wierzyciela. Natomiast określenie przesłanek ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 11 ust. 2 prawo upadłościowe i naprawcze z uwagi na brak dokumentacji za okres 2015 r. -2016 r. w postaci danych bilansowych w sposób pewny jest niemożliwe. Co prawda w spółce w 2012 r. występowały ujemne kapitały własne, ale z analizy akt wynika, że spółka podwyższała kapitał podstawowy przez dopłaty wspólników co mogło w istotny sposób zmienić powyższy obraz. Ponadto wartość upłynnienia majątku firmy mogłaby wynosić na koniec 2012 r. 63.051 zł. Na koniec 2012 r. mogłoby to wystarczyć na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

W tym zatem kontekście nie można dojść do przekonania, iż odwołujący ponosi odpowiedzialność za brak złożenia wniosku o upadłość. Możliwa do ustalenia data wystąpienia przesłanki upadłości w ujęciu płynnościowym wystąpiła 16.09.2016 r. a zatem już po tym jak wnioskodawca przestał pełnić funkcje w zarządzie spółki z datą 4.07.2016 r. Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, brak jest możliwości obciążenia skarżącego odpowiedzialnością za zobowiązania spółki wobec ZUS także za maj 2016 r. gdyż niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło w okolicznościach, na które wnioskodawca nie miał już wpływu po tym jak przestał pełnić funkcje w zarządzie. Brak jest jednoznacznych dowodów na wystąpienie przesłanek upadłości w okresie wcześniejszym. Ustalenie czasu właściwego na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości jest obowiązkiem organu. Ustalenie owego czasu jest przesłanką określoną w przepisie prawa podatkowego (art. 116 § 1 pkt 1 lit. a). Ordynacji podatkowej) do stosowania którego są zobowiązane organy podatkowe. Tym samym ustalenie czasu właściwego do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości, należy do kompetencji organów podatkowych, prowadzących postępowanie na podstawie art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej. Jest to okoliczność faktyczna, która powinna być ustalona w toku postępowania dowodowego. / Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lutego 2023 r. (...) w przedmiotowej sprawie nie wykazał, że okres właściwy na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, w przypadku odwołującego, przypadął wcześniej niż ostatecznie wynikało to z opinii biegłego. Jego stanowisko co do tego, iż w przypadku B. Ś. wniosku o upadłość nie złożono we właściwym czasie nie może więc zostać zaakceptowane.

Ponadto wskazać należy, że w normalnie i zdrowo funkcjonującej gospodarce rynkowej, rzeczą naturalną jest, że niektórzy przedsiębiorcy, nie radząc sobie na rynku, są stawiani w stan upadłości. Ustawodawca, akceptując tę gospodarczą oczywistość, nie gwarantuje ich wierzycielom (w tym nawet Skarbowi Państwa) pełnego zaspokojenia poprzez przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania przedsiębiorców na osoby trzecie. Ustanawia jednak pewien minimalny standard ochrony wierzycieli, w szczególności dbając o to, aby – na wypadek upadłości – zostali oni zaspokojeni chociażby w części oraz (co do zasady) w równomiernym stopniu. Przepisy regulujące kwestię odpowiedzialności podmiotów trzecich za zobowiązania przedsiębiorcy (zarówno wobec wierzycieli – art. 299 k.s.h., organów podatkowych – art. 116 Ordynacji podatkowej, czy wreszcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) są jedynie realizacją tych gwarancji, nie zaś środkiem do zaspokojenia wierzycieli z majątku osób trzecich. Dlatego właśnie wykazanie, że dopełniło się wszystkich wymaganych prawem obowiązków - bądź, co nawet dalej idące, zaniechało się ich, ale w sposób niezawiniony jest wystarczającą przesłanką do uwolnienia się od odpowiedzialności. Sankcją odpowiedzialności materialnej nie jest bowiem dotknięty sam fakt niewypłacalności przedsiębiorcy, którym osoby trzecie (wspólnicy, członkowie władz) kierują i zarządzają, ale jedynie zawinione zaniechanie tych osób powodujące, z pogwałceniem prawa, uszczuplenie możliwości zaspokojenia wierzycieli.

W warunkach przedmiotowej sprawy nie sposób dokonać negatywnej oceny postępowania skarżącego – konkretnej osoby w konkretnej sytuacji gospodarczej i w kontekście ciężących na tej osobie obowiązków ustawowych. A zatem

wobec powyższego, słuszne jest stanowisko, iż nie ma podstaw do obciążania B. Ś. odpowiedzialnością za zaległe składki stosownie do art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. §2 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2023.1935) biorąc pod uwagę wartość zgłoszonych w procesie roszczeń.